

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

People's Attitude Towards Provincial Governor : A Study of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

เบญจาริณี สายันต์¹ และ ชำรงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์²

¹รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, benjarinee.s65@rsu.ac.th

²คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, thamrongsak.p@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา (1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของประชาชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อผู้ว่าราชการจังหวัด และ (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยการวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 400 คน ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความมั่นคง ($\bar{X} = 3.39$) ด้านสาธารณูปโภค ($\bar{X} = 3.37$) และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.27$)

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่ต่างกัน ส่วนด้าน เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, การปกครองส่วนภูมิภาค, ผู้ว่าราชการจังหวัด, พระนครศรีอยุธยา

ABSTRACT

This research aimed to 1) to study the level of attitude of the people of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province towards the governor, and 2) to study and compare personal factors that affect the attitude of the people towards the governor. The research was conducted using quantitative methods. Data were collected using a questionnaire distributed to 400 respondents who lived in the area under the supervision of Ayutthaya Province.

The results of the research found that among a sample group of people in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, the overall attitude of the people towards the provincial governor was at a high level ($\bar{X} = 3.44$). When separated into each area, it was found that economic and provincial development was at a high level ($\bar{X} = 3.74$), followed by security ($\bar{X} = 3.39$) public utilities ($\bar{X} = 3.37$) and social and environmental aspects ($\bar{X} = 3.27$).

According to the hypothesis testing using inferential statistics, based on demographics, there were differences in attitudes of the people towards the governor of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. It was found that demographic factors including different age groups and education levels do not affect the attitudes of the people towards the governor of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. As for demographic information in terms of gender, occupation, and monthly income, different people have different attitudes towards the governor of Phra Nakhon Si Ayutthaya Province at a significance level of 0.05.

Keywords: Attitude, Provincial Government, Provincial Governor, Phra Nakhon Si Ayutthaya

1. บทนำ

จังหวัดเป็นหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคที่ได้เริ่มมีการจัดตั้งขึ้นแบบมีเส้นแบ่งอาณาเขตจังหวัดที่แน่นอน ซึ่งเป็นหนึ่งในกระบวนการรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลางที่กรุงเทพฯ และพระมหากษัตริย์ในช่วงของการสร้างรัฐชาติสมัยใหม่และการเผชิญหน้ากับลัทธิล่าอาณานิคม (เดช นุนนาค, 2532, น.120-127) โดยได้มีการออก “พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่” (2440) เป็นฉบับแรกในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยกระทรวงมหาดไทย ได้จัดระเบียบประชาชนและกลุ่มบ้านให้เป็นการปกครองท้องที่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และเมือง/จังหวัด โดยมีเจ้าเมืองหรือต่อมาคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารที่มีอำนาจสูงสุดในจังหวัด

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการมีผู้ว่าราชการจังหวัดได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามสร้างเสริมอำนาจและบทบาทหน้าที่ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่ามกลางความท้าทายของภาคประชาชนที่มุ่งสร้างระบบการปกครองท้องถิ่นตามหลักการระบอบประชาธิปไตย โดยต้องการลดบทบาทอำนาจหน้าที่ตลอดถึงการยกเลิกตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ชื่อของผู้ว่าราชการจังหวัดชื่อแรกเรียกว่า “เจ้าเมือง” ซึ่งเป็นการใช้ชื่อตามระบบการปกครองเมืองเดิมแต่โบราณ โดยมีอำนาจรวมศูนย์ในฐานะผู้แทนรัฐบาลจากกรุงเทพฯ ก่อนข้างมาก เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเริ่มมีการแต่งตั้งเจ้าเมืองเป็นข้าราชการจากส่วนกลางไปดำรงตำแหน่งเจ้าเมืองแทนเจ้าเมืองแบบสายตระกูลเดิมเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ.2438 คือเจ้าเมืองนครชัยศรี (เดช นุนนาค, 2532, น.146) ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ผู้ว่าราชการเมือง” และเมื่อมีการเปลี่ยนชื่อเรียก เมือง มาเป็น จังหวัด ใน พ.ศ.2465 ก็ได้เปลี่ยนมาเรียกว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัด” แต่หลังปฏิวัติสร้างระบอบประชาธิปไตย 2475 ได้มีการจัดระเบียบราชการออกเป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น เมื่อ พ.ศ.2476 ก็เปลี่ยนมาเรียกว่า “ข้าหลวงประจำจังหวัด” โดยบริหารจังหวัดร่วมกับ “กรมการเมือง” แต่การรัฐประหารเมื่อกลางทศวรรษ 2490 ก็ได้มีการคืนอำนาจในสถานะผู้นำจังหวัด และเปลี่ยนชื่อกลับไปเป็น “ผู้ว่าราชการจังหวัด” แต่ได้มีการจัดตั้ง “ผู้ว่าราชการภาค” ที่ดูแลกลุ่มจังหวัด รัฐประหาร พ.ศ.2514 ได้มีการยกเลิกผู้ว่าราชการภาค ให้มีเพียงระดับผู้ว่าราชการจังหวัดที่รับอำนาจจากรัฐบาลส่วนกลางโดยตรง ทั้งลดบทบาทกรมการเมืองให้เป็นที่ปรึกษาเท่านั้น (อรุณพร ภิรมย์ภักดี, 2556, น.32-38) กล่าวได้ว่าพัฒนาการของตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นการเน้นรักษาและเพิ่มอำนาจแบบรวมศูนย์ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดมากยิ่งขึ้น เพื่อรักษาอำนาจรวมศูนย์ของรัฐบาลที่กรุงเทพฯ และเกิดขึ้นอย่างสำคัญโดยการรัฐประหาร ดังนั้น การดำรงอยู่ของผู้ว่าราชการจังหวัดมาเกือบหนึ่งศตวรรษครึ่ง จากที่มีอำนาจเกือบสูงสุดในการดูแลบริหารจังหวัดในช่วงแรก ยกเว้นด้านการทหารและการศาล มาจนปัจจุบันที่มีอำนาจจำกัดในขอบเขตของฝ่ายมหาดไทยและเป็นผู้นำจังหวัดของหน่วยราชการต่างๆ ในฐานะผู้ประสานงานหรือประธานคณะกรรมการเพื่อดูแลแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ ทว่าสำหรับ

ประชาชนนั้นมีแนวโน้มที่จะเข้าใจในภาพลักษณ์ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดคือผู้นำและผู้รับผิดชอบด้านต่างๆ ของจังหวัดเสมอมา

ทศวรรษ 2530 การเคลื่อนไหวของภาคประชาชนรณรงค์ให้มีการจัดการปกครองแบบกระจายอำนาจที่เข้มข้น อันเป็นช่วงที่โลกได้ยุติสงครามเย็นและเป็นช่วงเศรษฐกิจการค้าของไทยกำลังเติบโตอย่างขนานใหญ่บวกกับความต้องการระบอบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยแบบเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น โดยภาคประชาชนเรียกร้องให้ยกเลิกการปกครองส่วนภูมิภาค ยกเลิกการมีผู้ว่าราชการจังหวัดจากส่วนกลาง ให้จังหวัดเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแนวคิด “จังหวัดจัดการตนเอง” เรียกร้องให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดจากประชาชนโดยตรง ได้มีการศึกษาวิจัยในประเด็นนี้จำนวนมาก เช่น พัฒนา พุดตาน (2538) ศึกษาความเป็นไปได้ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เจนศิริ จันทศิริ (2538) ศึกษาทัศนคติของกำนันผู้ใหญ่บ้านต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด เชียงใหม่ กนิษฐิ์ สุนทรเทศ (2538) ศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา ศึกษาในแนวทางนี้จะกลับมามีเพิ่มมากขึ้นในช่วงปลายทศวรรษ 2550 เป็นต้นมา เช่น โชคชัย สุทธาวศ (2558) ศึกษาความเป็นไปได้ในการบริหารจังหวัดปกครองตนเอง ประวีณ เครือนวน (2558) ชัยณรงค์ วงศ์ใหญ่ (2558) ศึกษาเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดที่พะเยาและน่านตามลำดับซึ่งทศวรรษนี้นับว่ามีความเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญทางด้านทัศนคติของประชาชนบางส่วนที่เชื่อว่าการบริหารงานส่วนภูมิภาคโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดแบบเดิมนั้นไม่ตอบโจทย์ต่อการพัฒนาจังหวัดต่างๆ ได้อย่างจริงจัง จึงต้องเสนอให้เปลี่ยนแปลงเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดในแบบการปกครองท้องถิ่นคือมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในจังหวัด นอกจากนี้ แนวความคิดดังกล่าวยังขยายพื้นที่ทางความคิดกระทั่งได้ยกระดับเป็นนโยบายกระจายอำนาจ “ปลดล็อกท้องถิ่น” ของบางพรรคการเมืองเสนอหาเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อพฤษภาคม 2566 ที่ให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาทุกระดับในท้องถิ่นจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของประชาชน รวมถึงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย อันน่าจะส่งผลให้ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดจากการแต่งตั้งของกระทรวงมหาดไทยมีความเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน

กลางทศวรรษ 2540 ขณะที่กระบวนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทั้งประเทศตามรัฐธรรมนูญดำเนินไปอย่างจริงจัง โดยให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นผู้นำการบริหารท้องถิ่นที่มาจากประชาชนโดยตรง ทว่ารัฐบาลของพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร พรรคไทยรักไทยกลับเน้นเพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเรียกชื่อกันว่า “ผู้ว่าฯ ซีอีโอ” งานศึกษาในช่วงนี้จึงมุ่งศึกษาเพื่อเพิ่มบทบาทให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น ภัทรารุช อุดมมณกุล (2546) ศึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา ดิเรก ถึงฝั่ง (2549) ศึกษายุทธศาสตร์การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ ส่วนอุบลวรรณ อยู่สุข และ ชรรมรงค์ สิงห์อยู่เจริญ (2555) ศึกษากรณีจังหวัดแพร่ที่เคยได้เป็นจังหวัดที่ทดลองให้มีผู้ว่าฯ แบบซีอีโอ แม้ว่าแนวคิดผู้ว่าฯ ซีอีโอจะค่อยๆ ลดระดับการกล่าวถึงอันเป็นผลที่รัฐบาลทักษิณถูกทำรัฐประหารเมื่อ พ.ศ.2549 แต่บทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่ได้ลดลงตาม หากมีเพิ่มมากขึ้น การรัฐประหารของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) พ.ศ.2557 ก็ได้เพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างสูงยิ่ง โดยลดทอนอำนาจของฝ่ายบริหารท้องถิ่นที่มาจากเลือกตั้งลง

แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตลอดมา แต่ก็กล่าวได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเสมือนภาพลักษณ์ของผู้นำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับทุกๆ ด้านของชีวิตประชาชนในจังหวัดนั้นๆ ทั้งตามอำนาจหน้าที่บริหารโดยตรง อำนาจหน้าที่ในการควบคุมกำกับดูแลหน่วยราชการที่ได้รับ

หมอบหมาย อำนาจหน้าที่ในการประสานงาน และร่วมมือเพื่อบริหารภายในจังหวัด อำนาจหน้าที่ในการบริหารบุคคล ดังประสบการณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดหลายคน ได้บันทึกบอกเล่าเรื่องราวที่ต้องเข้าไปแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆ ในวารสารดำรงราชานุภาพ (2558) ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ฉบับ “ถอดประสบการณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด” เช่น แผ่นดินไหวที่เชียงราย น้ำท่วมที่นครศรีธรรมราช ปัญหากองขยะที่สมุทรปราการ เรือบรรทุกน้ำมันล่มที่สมุทรสาคร การปะทะกันด้วยกำลังอาวุธในเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาที่ศรีสะเกษ เรือข้ามฟากเกาะล้านจมที่ชลบุรี

งานศึกษาเกี่ยวกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผ่านมาเห็นได้ชัดว่ามุ่งศึกษา 2 ด้าน ด้านหนึ่งเป็นกลุ่มงานศึกษาเพื่อเพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่และเพื่อให้มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพของผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งของกระทรวงมหาดไทยมากยิ่งขึ้น อีกด้านเป็นกลุ่มงานศึกษาเพื่อยกเลิก ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ตามแนวคิดจังหวัดจัดการตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ศึกษาพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นจังหวัดที่ยังมีลักษณะกึ่งเมืองกึ่งชนบท ทั้งยังไม่ห่างไกลจากกรุงเทพฯ โดยการศึกษาจากมุมมองของประชาชนน่าจะช่วยให้สังคมไทยได้เห็นแนวทางที่จะพัฒนาการบริหารจังหวัดในท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงระหว่างการปกครองแบบรวมศูนย์ที่ส่วนกลางและแบบกระจายอำนาจตามระบอบประชาธิปไตย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

3.1.1 ประชากร (Population) ได้แก่ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจำปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 668,268 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

(1) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประจำปี พ.ศ. 2566 ตามรายงานสถิติของกรมอนามัยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ณ เดือนธันวาคม 2565 จำนวน 668,268 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด คือ 668,268 คน

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{668,268}{1+(668,268 \times (0.05)^2)}$$

$$n = 399.76$$

จากการคำนวณตามสูตร Taro Yamane กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ 399.76 คน ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ เครื่องมือแบบสอบถาม โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด (2) ด้านความมั่นคง (3) ด้านสาธารณูปโภค และ (4) ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนถึงระดับทัศนคติตามความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ให้ระดับความสำคัญ เป็น 5 ระดับ คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนน ความหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เกณฑ์ความเห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง เกณฑ์ความเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง เกณฑ์ความเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง เกณฑ์ความเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- (1) เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการจัดเก็บจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคสนามด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 17–26 กุมภาพันธ์ 2567
- (2) นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบจำนวน ความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วลงลำดับจำนวน เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับถัดไป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 อธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 อธิบายระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4.3 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ One-Way ANOVA (F-test) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ พร้อมทั้งทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเพศ : เพศหญิง 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมาเพศชาย 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 และเพศทางเลือก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ

ด้านอายุ : อายุ 18 – 27 ปี 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.75 รองลงมาคืออายุ 45 – 59 ปี 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 ต่อมาอายุ 28 – 44 ปี 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25 และอายุ 60 ปีขึ้นไป 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา : การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 ต่อมาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ระดับสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 ตามลำดับ

ด้านอาชีพ : อาชีพนักเรียน/นักศึกษา 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานเอกชน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ต่อมาอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.75 อาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน/เกษียณอายุ/ว่างงาน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25 อาชีพเจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 เกษตรกร 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และ อาชีพอื่น ๆ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

ด้านรายได้ (ต่อเดือน) : จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ส่วนใหญ่มีรายได้ (ต่อเดือน) 10,001-20,000 บาท 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25 รองลงมา คือ รายได้ไม่เกิน 10,000

บาท 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 ต่อมาเป็นกลุ่มไม่มีรายได้ 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 รายได้ 20,001-30,000 บาท 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 รายได้อยู่ที่ 30,001-40,000 บาท 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 และ รายได้ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทุกด้าน

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด	3.74	0.76	มาก
ด้านความมั่นคง	3.39	0.91	ปานกลาง
ด้านสาธารณสุขปกอก	3.37	0.91	ปานกลาง
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	3.27	0.83	ปานกลาง
รวม	3.44	0.74	มาก

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทุกด้าน

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัดอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมา คือ ด้านความมั่นคง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) ต่อมาด้านสาธารณสุขปกอก อยู่ในเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.37$) และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.27$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถนำพาการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้น	3.67	0.80	มาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถนำพาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้ดีขึ้น	3.82	0.84	มาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถนำพาการอนุรักษ์ และพัฒนาเมืองเก่าให้ดีขึ้น	3.74	0.90	มาก
รวม	3.74	0.76	มาก

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในภาพด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัดอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถนำพาการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถนำพาการอนุรักษ์ และพัฒนาเมืองเก่าให้ดีขึ้นในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.74$) และผู้ว่าราชการจังหวัด สามารถนำพาการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.67$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านความมั่นคง

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านความมั่นคง	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ผู้ว่าราชการจังหวัด ดูแลสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาด้านยาเสพติด	3.42	0.98	มาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ ดูแลสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโจร ขโมย	3.36	0.97	ปานกลาง
รวม	3.39	0.91	ปานกลาง

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านความมั่นคง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในภาพด้านความมั่นคง อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดดูแลสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาด้านยาเสพติดอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) และผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ ดูแลสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโจรขโมยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสาธารณสุขโรค

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านสาธารณสุขโรค	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ผู้ว่าราชการจังหวัด ดูแลสนับสนุนให้ถนนอยู่ในสภาพสมบูรณ์	3.36	0.97	ปานกลาง

ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนให้ไฟฟ้าส่องสว่างบนท้องถนนอยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน	3.36	1.05	ปานกลาง
ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนให้น้ำประปามีความสะอาด และเพียงพอต่อการใช้งาน	3.40	0.97	ปานกลาง
รวม	3.37	0.91	ปานกลาง

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสาธารณูปโภค

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในภาพด้านสาธารณูปโภค อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการคุณเลสนับสนุนให้น้ำประปามีความสะอาด และเพียงพอต่อการใช้งานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) รองลงมา ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนให้ถนนอยู่ในสภาพสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) และผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนให้ไฟฟ้าส่องสว่างบนท้องถนนอยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งานอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนการแก้ไขปัญหาโรคระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.47	0.95	มาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ฝุ่นละอองได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.10	0.96	ปานกลาง
ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.23	0.94	ปานกลาง
รวม	3.27	0.83	ปานกลาง

สรุปผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในภาพด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนการแก้ไขปัญหาโรคระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.47$) รองลงมา ผู้ว่าราชการจังหวัด คุณเลสนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอย

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) และผู้ว่าราชการจังหวัด ดูแลสนับสนุน การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ผุ่นละออง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด: ศึกษาจังหวัด พระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน)

ผลสรุปประเด็น

4.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แตกต่างกัน ในด้าน สาธารณูปโภค ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความ แตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ปรากฏผล ดังนี้

- ประชาชนที่เป็นเพศชาย มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในภาพรวม แตกต่างกับเพศหญิง

4.3.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา จังหวัด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่แตกต่าง กัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้าน เศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด และด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันระดับทัศนคติในภาพรวมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แตกต่างกัน และใน ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด และด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ปรากฏผล ดังนี้

- ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด ประชาชนที่เป็นนักเรียน มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับประชาชนที่เป็นพนักงานเอกชน เจ้าของธุรกิจ พ่อบ้าน และเกษตรกร ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับ ประชาชนที่เป็นพนักงานเอกชน และเจ้าของธุรกิจ ประชาชนที่เป็นข้าราชการ มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการ จังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับประชาชนที่เป็นเจ้าของธุรกิจ และประชาชนที่เป็นนักเรียนฯ มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับประชาชนที่เป็นพนักงานเอกชน

- ด้านสาธารณูปโภค ประชาชนที่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกับประชาชนที่เป็นนักเรียนฯ พนักงานเอกชน และเจ้าของธุรกิจ และพ่อบ้านฯ

4.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) แตกต่างกันมีระดับทัศนคติในภาพรวมต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แตกต่าง กัน ในด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด และด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ปรากฏผล ดังนี้

- ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด ประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ตั้งแต่ 30,001-40,000 บาท ไป มี ทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ไม่เกิน

10,000 รายได้ตั้งแต่ 10,001 – 20,000 และประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาจังหวัด แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ไม่เกิน 10,000 บาท

- ด้านสาธารณูปโภค ประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ตั้งแต่ 30,001-40,000 บาท มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกับประชาชนที่ไม่มีรายได้ มีรายได้ (ต่อเดือน) ไม่เกิน 10,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไปมีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านสาธารณูปโภค แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ (ต่อเดือน) ไม่เกิน 10,000 บาท

5. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่พบว่า ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านความมั่นคงที่มีผลลัพธ์ปานกลาง 3 ประเด็นได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ ดูแลสนับสนุนให้มีการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโจร ขโมยมีผลลัพธ์ในระดับปานกลาง ด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ ผู้ว่ามีการดูแลและสนับสนุนให้ท้องที่มีถนนและไฟฟ้าในสภาพที่สมบูรณ์ น้ำประปาที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งานนั้นมีผลลัพธ์ในระดับปานกลาง ด้านสาธารณูปโภค และด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ดูแลสนับสนุนการแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ ฝุ่นละออง และขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลลัพธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ประเด็น ซึ่งอาจเนื่องมาจากผู้ว่าที่มาจากการแต่งตั้งนั้น อาจไม่รับรู้ปัญหาในด้านสาธารณูปโภคอย่างปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีไฟฟ้าไม่เพียงพอ น้ำประปาที่ไม่สะอาดในบางชุมชน และการแก้ไขปัญหาที่ไม่ทั่วถึงขาดประสิทธิภาพ เพราะไม่ได้เป็นผู้ว่าราชการที่เกิดจากการเป็นบุคคลในท้องที่ ส่วนจากผลการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน) ที่ต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา และด้านสาธารณูปโภค ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งประชาชนที่เป็นทั้งเพศหญิง เพศชายและเพศทางเลื้อก ต่างให้ความสนใจกับการบริหารงานของผู้ว่าราชการ จึงทำให้ประชาชนมีมุมมองและทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ต่างกัน ด้านอาชีพที่ต่างกัน เนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีวิถีการดำเนินชีวิต การรับรู้และประสบการณ์ มุมมองและการเข้าถึงนโยบายการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ต่างกัน จึงทำให้ประชาชนมีมุมมองและทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ต่างกัน ส่วนด้านรายได้ (ต่อเดือน) เนื่องจากประชาชนที่ไม่มีมีรายได้ และกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท และรายได้ตั้งแต่ 30,001-40,000 บาทขึ้นไป เป็นกลุ่มคนวัยทำงาน เริ่มสร้างฐานะ เป็นกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่กล้าคิด กล้าแสดงออก มีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารงาน มีความคาดหวังจะเห็นการพัฒนาท้องถิ่นเกิดการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพ มีผู้นำที่ทุ่มเท เสียสละ และมีความเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของความถูกต้อง เพื่อจะทำให้ท้องถิ่นของตนได้รับการพัฒนาให้มีความเจริญไปสู่ความก้าวหน้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พลอยไพลิน คันเจริญพงศ์ (2565) ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่เพศ และอาชีพต่างกันระดับทัศนคติต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรยุทธ ชะนิล (2562) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลอินทรี อำเภอบางพลี

ศิริ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่พบว่า เพศ อายุการศึกษา มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อ การบริหารจัดการภาครัฐ
แนวใหม่แตกต่างกัน

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าประชาชน
มีทัศนคติต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่น้อยที่สุดเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศและฝุ่นละออง ถัดมาเป็นปัญหาถนนและ
ไฟฟ้าส่องสว่างบนท้องถนน ดังนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดควรเน้นการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเพื่อ
จะได้ช่วยแก้ไขปัญหาที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในจังหวัดอย่างมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้างต่อไป

ควรมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
เพื่อที่จะได้ทราบทัศนคติของประชาชนต่อการปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบอบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- กนิฐิ์ สุนทรเทศ. (2538). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด
นครราชสีมา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เจนศิริ จันท์ศิริ. (2538). ทัศนคติของกำนันและผู้ใหญ่บ้านอำเภอคอยสะแกต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด
เชียงใหม่. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต การเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยณรงค์ วงศ์ใหญ่. (2558). ปัจจัยที่นำไปสู่การเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด : ศึกษากรณีจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- โชคชัย สุทธาเวศ. (2558). ความเป็นไปได้ในการบริหารจังหวัดปกครองตนเอง. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดิเรก ถึงฝั่ง. (2549). ยุทธศาสตร์การบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (CEO) เพื่อเพิ่มศักยภาพการ
แข่งขันของจังหวัดในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ การจัดการคุชฎีบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- เดช บุญนาค. (2432). การปกครองระบบเทศาภิบาลของประเทศสยาม พ.ศ.2435-2458. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการ
ตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- ถอดประสบการณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด. (2558) วารสารดำรงราชานุภาพ. 15:50 (ตุลาคม 2557-มีนาคม 2558). น.1-72.
- ธีรยุทธ ชะนิล. (2562). ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์กร
บริหารส่วนตำบลอินทรี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (755 – 766).
- ประวีณ เกรือนวล. (2558). แนวทางการปฏิรูประบบการเมืองท้องถิ่น: กรณีศึกษาการเลือกตั้งผู้ว่าราชการในจังหวัด
พะเยา. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยพะเยา.

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น. (2440). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 14 แผ่นที่ 9 (30 พฤษภาคม ร.ศ.116).

หน้า 105-124.

พลอยไพลิน ต้นเจริญพงศ์ และ จิดาภา อิศริกุล. (2565). ทศนคติของประชาชนต่อภาวะผู้นำทางการเมืองของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม.

พัฒนา พุดตาน. (2538). การกระจายอำนาจ : แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด.

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต การปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภัทรารุช อุดมมณฑล. (2546). ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา. นิติศาสตรมหาบัณฑิต นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.(2566). ข้อมูลสถิติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ:

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหขบสื่อและการพิมพ์.

อรุณพร ภิรมย์ภักดี. (2556). บทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในกระแสความเปลี่ยนแปลง.

ภาคนิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต การปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุบลวรรณ อยู่สุข และ ธรรมรงค์ ลิงห์อยู่เจริญ. (2555). บทบาทการบริหารงานของระบบผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา : กรณีศึกษาจังหวัดแพร่. รายงานผลการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.